

Vida d'oració

(Continuació)

Amb aquests i altres actes semblants i afectes d'amor, ha d'estar la voluntat ocupada en aquell recolliment interior, amant tothora a Déu, sense atendre a altra cosa, com si en el món no hi hagués res més que la seva ànima i Déu, i la seva tasca és mirar-lo, amar-lo i complaure'l en tot i per tot.

Aquest modo d'orar és anomenat recolliment, perquè tots els pensaments i desitjos de l'ànima que es trobaven distribuïts per diverses coses, els allunya i atreu d'elles, i els recull i posa només en Deu. Car si no posem en ell tots els nostres pensaments i desitjos, no mirant ni amant llavors altra cosa, no complim lo que exigeix aquest modo d'oració, que vol amor i atenció a Déu sol.

Hi ha diferents graus en aquest recolliment, perquè no sempre es comunica Déu d'una mateixa manera. Els més comuns i ordinaris són quatre.

El primer és quan l'ànima és dintre ella mateixa, però no totalment recollida, perquè hi ha algunes imaginacions que la inquieten, pertorben i la fan anar per ci i per llà; però no perd el recolliment perquè és només la imaginació que va per les seves sense parar en cosa, i això fa sofrir molt i no es pot remeiar. Lo millor en aquest cas és no fer cas d'ella i no esforçar-se a subjectar-la, perquè seria perdre el recolliment i no fer res. Aquest grau és propi dels principiants.

El segon és, quan tota l'ànima amb les seves potències està recollida i ocupada en Déu, i es queda com dormida i en silenci, tan quieta i pacífica que no hi ha res que la inquieti ni pertorbi. Aquest recolliment és major que no pas el primer, per bé que ací no hi ha sentiments extraordinaris ni grans goigs espirituals, però sí una complacència en Déu gustosa i amorosa; una notícia tan clara de la seva presència que l'ànima clarament i manifestament coneix que allò de què frueix, i sent dins d'ella, és cosa donada a Déu:

El terç grau és quan l'ànima està recollida i mirant Déu dins ella amb una particular atenció per a no distreure's ni sortir d'aquell recolliment; i per això ha d'estar sempre veïllat i parant compte en ella mateixa, amb atenció especial i esforçar-se per a estar recollida a fi de no donar lloc a distraccions. Ací és on els aprofitats solen sentir grans goigs espirituals, xardors d'amor de Déu, inflamacions de cor, flames, focs, llums, eructes, palpitations, opresions de pit, moviments extraordinaris, locucions i ensenyaments, visions, coneixement de la Sagrada Escriptura i misteris de la Fe i moltes altres coses que Déu, nostre Senyor, sol comunicar a les ànimes segons el seu voler.

FRA JOAN BONET, O. CARM.

(Continuarà)

AVIS

Per a la bona marxa d'aquesta fulla, esperem dels nostres lectors el seu import corresponent a l'any que comencem.